

at en saadan Afgørelse kan træffes, hvorfor man har aabnet Mulighed for en fornyet Afstemning, hvis den første Forsamling ikke viser sig beslutningsdygtig, og ved denne fornyede Afstemning er da den simple Stemmemerthed afgørende. Dette er ogsaa en ganske rimelig Fremgangsmaade i det her foreliggende Forhold. Det, man indvender imod det simple Flertal ved Kommuneafstemningen, er jo dette, at en lille Majoritet kan faa Afgørelsen. Hvor mange Gange har man ikke fra Modstandernes Side sagt: Ja, der er jo mange Mennesker, som maaske slet ikke rigtig bliver klare over, hvad det er, det drejer sig om, maaske slet ikke har forstaaet, hvilken Vægt der i Administrationen tillægges Resultatet af en saadan Kommuneafstemning, og derfor holder sig borte fra den, men hvis de havde været tilstrækkeligt paa det rene med, hvad det drejede sig om, vilde de have givet Møde og kastet deres Lod i Vægtskaalen; er der et betydeligt Antal organiserede Afholdsfolk i en Kommune, saa er disse maaske interesseret i, at der bliver saa lidt Opsigt om den forestaaende Afstemning som paa nogen Maade muligt, for de agter nemlig at møde og forventer, at jo mindre Uro der skabes om Sagen, des flere af dem, der er mere indifferente, vil blive hjemme, og derigennem vil det lille Tal faa Afgørelsen. Men ved den Fremgangsmaade, som her er foreslaaet, er forud for den Afstemning, ved hvilken simpel Stemmemerthed gør Udslaget, Kommunens Beboere paa virkelig effektiv Maade varet ad om det, der forestaar, og man skulde da tro, at hvis der er en udbredt Interesse for Sagens Afgørelse i den paagældende Kommune, da vil ogsaa et stort Tal deltage i denne anden Afstemning; og er der ikke en saadan Interesse, da bør de, som har den, ikke hindres i at faa Indflydelse paa Afgørelsen af dem, som ikke har den, og som giver dette Udtryk ved at holde sig borte fra Afstemningen.

Hvad i øvrigt angaar de Ændringsforslag, der af Flertallet er stillet til §§ 42 og 43, som jo vedrører Fornylse af Bevillinger og Afgørelsen af Spørgsmaalet om Erstatning, finder jeg, at saaledes som Lovforslaget her foreslaas affattet, vil man ogsaa paa dette Punkt naa til en fyldestgørende Ordning.

Jeg har da tilbage paa ny at bringe min bedste Tak til Fællesudvalgets Flertal og til Fællesudvalgets Ledelse for det Resultat, som man her er naaet til, for den Redebonhed, man har udvist til at tage

de af mig stillede Ændringsforslag under velvillig Overvejelse, og for den Tilslutning, man har givet disse Forslag. Nu ser jeg vel, at et Mindretal i Fællesudvalget ytrer sin Utilfredshed paa en Række Punkter. Man er utilfreds med, at Lovforslaget ikke indeholder Bestemmelser om, at Adkomst til Handel med stærke Drikke kun kan erhverves og fornyes ved Bevilling og ikke ved almindelig Næringsadkomst, Bestemmelse om, at der bliver Adgang til Kommuneafstemning ogsaa om Adkomst til Handel, og om, at offentlige Myndigheder eller private Korporationer, der har anmeldt Overtrædelser af Beværterlovens Bestemmelser, faar en i Lovens fastslaaet Ret til at faa Underretning om, hvad der er foretaget i Sagen, og paa enkelte andre Punkter. Men man anerkender jo dog, at Forslagets Gennemførelse paa Grundlag af Flertalsindstillingen betyder Fremskridt, især derved, at Reglerne om Adgang til Udskænkning af stærke Drikke bliver de samme for Gæstgiverier som for Beværtninger, ved Skærpelsen af visse Straffebestemmelser, ved Fremskridt med Hensyn til Ordningen af Retten til Udskænkning af stærke Drikke paa Jernbanestationer saavel som ved Udvidelsen af Sogneraadets Myndighed overfor Adkomst til Handel med stærke Drikke. Deri har Mindretallet Ret. Jeg glæder mig over, at Mindretallet har erklæret sig rede til at stemme for Forslaget i den her foreliggende Skikkelse, idet Mindretallet derigennem har givet Udtryk for, at selv om det ikke mener, at det, som her foreslaas, er det bedste, mener det dog, at det er godt, og derfor er det rede til at støtte Gennemførelsen af disse Bestemmelser. Der var ganske vist en Tid, da jeg befrygtede, at det ærede Mindretal skulde have stillet sig paa det Standpunkt, som er udtrykt i Ordet, at det bedste er det godes Fjende. Men saaledes er det altsaa ikke blevet. Dette glæder mig, og jeg føler mig overbevist om, at hvis vi nu naar til Afslutning af Behandlingen af denne Lovgivning her paa Rigsdagen paa Grundlag af den Flertalsindstilling, der foreligger, naar vi til en Lovgivning, som samtidig med, at man holder Arbejdet paa Ædruelighedens Fremme paa de samme Hovedretningslinier, ad hvilke der hidtil er arbejdet — derfor ser det ærede 13de tingvalgte Medlem (Martin Olsen) Spøgelser ved højlys Dag, naar han mener, at man her er inde paa Forbudsvejen; det er jo ingenlunde Tilfæl-